

Hogere voorziening ingesteld op 10 augustus 2011 door Raad van de Europese Unie tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer — uitgebreid) van 8 juni 2011 in zaak T-86/11, Bamba/Raad

(Zaak C-417/11 P)

(2011/C 311/35)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bishop, B. Driessen en E. Dumitriu-Segnana, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Nadiany Bamba, Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer — uitgebreid) van 8 juni 2011 in zaak T-86/11, Bamba/Raad, vernietigen;
- definitieve uitspraak door het Hof op de punten waartegen de onderhavige hogere voorziening is gericht en het verzoek van Nadiany Bamba ongegrond verklaren;
- Nadiany Bamba verwijzen in de kosten die de Raad in eerste aanleg en in hogere voorziening heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van zijn hogere voorziening voert de Raad twee middelen aan:

Primair voert rekwirant aan dat de motivering in de bestreden handelingen aan de voorwaarden van artikel 296 VWEU voldoet. Bijgevolg heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de bestreden handelingen ontoereikend zijn gemotiveerd. De Raad heeft immers in de considerans van de bestreden handelingen een uitvoerige beschrijving van de bijzonder ernstige situatie in Ivoorkust gegeven, die de tegen bepaalde personen en entiteiten genomen maatregelen rechtvaardigt. Bovendien heeft de Raad duidelijk de redenen opgegeven op grond waarvan hij meent dat de betrokken beperkende maatregelen op Nadiany Bamba moeten worden toegepast.

Subsidiar voert de Raad aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting aangezien het, in het kader van de beoordeling van de naleving van de motiveringsplicht, geen rekening heeft gehouden met de aan Nadiany Bamba welbekende context waarin de bestreden handelingen zijn genomen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Městský soud v Praze (Tsjechische Republiek) op 10 augustus 2011 — Česká spořitelna, a.s./Gerald Feichter

(Zaak C-419/11)

(2011/C 311/36)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Městský soud v Praze

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Česká spořitelna, a.s.

Verwerende partij: Gerald Feichter

Prejudiciële vragen

- 1) Moet het begrip „overeenkomsten gesloten door een consument voor een gebruik dat als niet bedrijfs- of beroepsmatig kan worden beschouwd” in artikel 15, lid 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ van de Raad aldus worden uitgelegd dat het tevens betrekking heeft op vorderingen krachtens een onvolledig opgestelde promesse die door de begunstigde zijn ingesteld tegen de avalgever voor rekening van de ondertekenaar van de promesse?
- 2) Ongeacht of de eerste vraag bevestigend of ontkennend wordt beantwoord, moet het begrip „verbintenissen uit overeenkomst” in artikel 5, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 44/2001 aldus worden uitgelegd dat het, uitsluitend wat de inhoud van het document betreft, ook betrekking heeft op vorderingen krachtens een onvolledig opgestelde promesse die door de begunstigde zijn ingesteld tegen de avalgever voor rekening van de ondertekenaar van de promesse?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB L 12, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 10 augustus 2011 door Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej tegen de beschikking van het Gerecht (Zevende kamer) van 23 mei 2011 in zaak T-226/10, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej/Commissie

(Zaak C-422/11 P)

(2011/C 311/37)

Procestaal: Pools

Partijen

Rekwirant: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (vertegenwoordigers: D. Dziedzic-Chojnacka en D. Pawłowska)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht vernietigen en de zaak voor een nieuwe behandeling terugverwijzen naar het Gerecht van de Europese Unie;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep werd afgewezen op grond dat de advocaten (*radcowie prawni*) die de Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (voorzitter van de dienst Elektronische communicatie) vertegenwoordigden, bij deze dienst in dienstbetrekking waren, wat volgens het Gerecht eraan in de weg stond dat verzoeker voor het Gerecht door hen werd vertegenwoordigd.

De Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej voert met betrekking tot de bestreden beschikking de volgende middelen aan:

In de eerste plaats heeft het Gerecht artikel 19, derde en vierde alinea, junctis artikel 53, eerste alinea, van het Statuut, artikel 254, zesde alinea, VWEU en artikel 113 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht (hierna: „Reglement voor de Procesvoering”) geschonden, doordat het eerstgenoemde bepaling onjuist heeft uitgelegd en ervan is uitgegaan, dat zij niet geldt voor advocaten die werkzaam zijn op grond van een arbeidsovereenkomst met een partij in de procedure voor het Gerecht.

In de tweede plaats heeft het Gerecht artikel 67, lid 1, VWEU juncto artikel 113 van het Reglement voor de procesvoering geschonden, aangezien het geen rekening heeft gehouden met het andersoortige rechtsstelsel en de andersoortige rechtstraditie van een lidstaat en het beroep heeft afgewezen op grond van de veronderstelling dat een advocaat die in dienstbetrekking is, minder onafhankelijk is dan een advocaat die in een van de cliënt onafhankelijk advocatenkantoor werkzaam is.

In de derde plaats heeft het Gerecht artikel 5, leden 1 en 2, VEU junctis artikel 4, lid 1, VEU en artikel 113 van het Reglement voor de procesvoering geschonden, doordat het ervan uit is gegaan dat de verdragsbepalingen ruimte lieten voor een differentiatie tussen de omvang van de bevoegdheden van advocaten op het gebied van de vertegenwoordiging voor het Gerecht, hoewel het Gemeenschapsrecht dienaangaande niet voorziet in een dergelijke differentiatie en in de Verdragen geen bevoegdheden op dat gebied zijn overgedragen aan de Unie.

In de vierde plaats heeft het Gerecht artikel 5, lid 4, VEU juncto artikel 113 van het Reglement voor de procesvoering geschonden, doordat het heeft vastgesteld dat het voor het bereiken van de doelen van de Verdragen noodzakelijk is, advocaten die in een dienstbetrekking zijn, niet toe te laten als vertegenwoordigers van een partij in de procedure voor het Gerecht.

In de vijfde plaats heeft het Gerecht een procedurefout gemaakt doordat het de bestreden beschikking ontoereikend heeft gemotiveerd.

Hogere voorziening ingesteld op 11 augustus 2011 door de Republiek Polen tegen de beschikking van het Gerecht (Zevende kamer) van 23 mei 2011 in zaak T-226/10, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej/Commissie

(Zaak C-423/11 P)

(2011/C 311/38)

Procestaal: Pools

Partijen

Rekwirante: Republiek Polen (vertegenwoordiger: M. Szpunar, gemachtigde)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht van de Europese Unie van 23 mei 2011 in zaak T-226/10 volledig vernietigen.

Middelen en voornaamste argumenten

Grond voor de verwerving van het beroep was het feit dat de advocaten die de Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (voorzitter van de dienst Elektronische communicatie) vertegenwoordigden, bij deze dienst in dienstbetrekking waren. Volgens het Gerecht sloot dit de mogelijkheid uit dat de verzoekende partij voor het Gerecht door hen werd vertegenwoordigd. De Poolse regering voert met betrekking tot de bestreden beschikking de volgende grieven aan:

In de eerste plaats heeft het Gerecht artikel 19, derde en vierde alinea, van het Statuut van het Hof geschonden door deze bepaling onjuist uit te leggen. De rechtsbepalingen van de Europese Unie harmoniseren de toelaatbare vormen van het verstrekken van juridische diensten niet. Ook artikel 19 van het Statuut bevat ter zake geen beperkingen, maar verwijst rechtstreeks naar de nationale bepalingen. Volgens de Republiek Polen biedt artikel 19 van het Statuut geen grondslag om advocaten die op basis van een arbeidsovereenkomst juridische diensten verlenen, in het algemeen en willekeurig het recht te ontnemen om een partij voor het Hof van Justitie te vertegenwoordigen, aangezien de Poolse bepalingen de onafhankelijkheid van deze advocaten ten volle waarborgen.

In de tweede plaats is er sprake van schending van het evenredigheidsbeginsel als bedoeld in artikel 5, lid 4, VEU. Volgens de Poolse regering gaat de uitsluiting van de mogelijkheid van vertegenwoordiging van een partij door een advocaat die bij haar in dienstbetrekking is, verder dan wat nodig is ter verwezenlijking van de doelstelling van de verlening van juridische diensten aan de partij door onafhankelijke advocaten. Er bestaan minder restrictieve materiële en formele middelen waarmee deze doelstelling kan worden verwezenlijkt, in het bijzonder nationale regelingen inzake de beginselen van de beroepsuitoefening en de beroepsethiek.